

गमः 13, 7335. सिद्धि 14, 872. न वाचा डुर्गमः पार्: कार्याणाम् R. 6, 67, 10. Beiw. Çiva's MBh. 13, 892. Çiv. — 2) m. oder n. eine schwierige Lage MBh. 1, 3388. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Vasudeva von der Pauravi VP. 439. des Dhṛta VP. bei TROYER, RĀGA-TAR. II, 317. डुर्गमन् WILSON, VP. 443.

डुर्गमनीय (2. डुष् + ग^०) adj. schwer zu gehen, — zu betreten ÇAṆḌ. zu KĀTHOP. 3, 14.

डुर्गल (viell. 2. डुष् + गल) m. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 359 (VP. 190).

डुर्गलङ्घन (डुर्ग + ल^०) 1) adj. beschwerliche Wege zurücklegend. — 2) m. Kameel H. 1234.

डुर्गवाक्यप्रबोध (डुर्ग schwer verständlich - वा^० + प्र^०) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 162, b, 3.

डुर्गशैल (डुर्ग + शैल) m. ein schwer zugängliches Gebirge oder N. pr. eines best. Gebirges MBh. 6, 423.

डुर्गसंचर (डुर्ग + सं^०) m. ein schwieriger Durchgang, Defilé AK. 3, 3, 23. H. 1317. °संचार m. SVĀMIN zu AK. ÇKDr.

डुर्गसिंह (डुर्ग + सिंह mit Kürzung des Auslautes; vgl. P. 6, 3, 63) m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. B. H. No. 777. Verz. d. Oxf. H. 112, a, 5 v. u. 164, a, 2. 170, a, 1. 173, a, 33. 173, b, 6 v. u. No. 373. 376. COLEBR. Misc. Ess. II, 44. 45. N. pr. eines Astronomen 476. °सिंहि f. Titel des von Durgasimha verfassten Commentars zum Kātantra ebend. 44.

डुर्गसेन (डुर्ग + सेना) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 124, a.

डुर्गैह (2. डुष् + गह m. nom. act. von गाह्) 1) adj. wo man nicht Fuss fassen kann; n. pl. unsichere Stellen oder Pfade, Gefahren: विश्रानि नो डुर्गैहा ज्ञातयेदः सिन्धुं न नावा डुरितार्तिं पयि RV. 5, 4, 9. 6, 22, 7. 8, 43, 30. वृक्षस्यतिर्नयत् डुर्गैहा तिरः 10, 182, 1. सेध्वत्रतास्यप डुर्गैहाणि 9, 110, 12. अग्ने वाधस्व वि मृधो वि डुर्गैहा 10, 98, 12. नाक्रमतो निरया डुर्गैहैतत् (für डुर्गैहम्, Padap.: °हा) das ist ein gefährlicher Weg 4, 18, 2. — 2) m. N. pr. eines Mannes RV. 8, 34, 12. — Vgl. दैर्गह.

डुर्गाढ (2. डुष् + गाढ) adj. schwer zu ergründen: नयमार्ग HARIV. 14484. — Vgl. डुर्गाध, डुर्गाह.

डुर्गादत्त (डु^० + दत्त) m. N. pr. des Verfassers der Vṛttamuktāvali, eines neueren Tractats über Prākṛit-Prosodie, COLEBR. Misc. Ess. II, 63.

डुर्गादास (डु^० + दास) m. N. pr. eines Commentators von Vopadeva's Grammatik und Wurzelverzeichnis GILB. Bibl. 398. Verz. d. Oxf. H. No. 393. fg. Verz. d. Kopenh. H. 102, b. COLEBR. Misc. Ess. II, 46. Verfassers der Dhātudīpikā ebend. 49. eines Arztes Verz. d. B. H. No. 333. eines Regenten KSHIRĀY. 10, 13 u. s. w.

डुर्गाध (2. डुष् + गाध) adj. unergründlich: अम्बुधि Suçr. 2, 302, 15.

डुर्गाधिकारिन् (डुर्ग + अधि^०) m. Befehlshaber einer Feste WILS.

डुर्गाध्यक्ष (डुर्ग + अध्यक्ष) m. dass. MATSJA-P. im ÇKDr.

डुर्गानवमी (डु^० + न^०) f. der neunte Tag in der lichten Hälfte des Monats Kārttika, ein der Durgā geweihter Tag, auf welchen der Anfang des Tretājuga fällt, ÇKDr. WILS.

डुर्गाभक्तिरंगिणी (डुर्गा - भ^० + त^०) f. Titel eines der Verehrung der Durgā gewidmeten Werkes Verz. d. Oxf. H. 101, b.

डुर्गामकृत् (डु^० + म^०) m. die Grösse der Durgā, Titel eines Werkes COLEBR. Misc. Ess. II, 185.

डुर्गामाकात्म्य n. = देवीमाकात्म्य GILB. Bibl. 213. fg.

डुर्गारोहण (डुर्ग = 2. डुष् + रा^०) adj. schwer zu besteigen, — zu erklimmen R. 3, 76, 28.

डुर्गावित्ताम (डु^० + वि^०) m. Titel eines Gedichts Verz. d. B. H. No. 340.

डुर्गाह्य (2. डुष् + गा^०) adj. schwer zu ergründen; davon डुर्गाह्य n. nom. abstr.: नृपतिमनसाम् PAÑKĀT. I, 317, v. l. bei BENFEY. — Vgl. डुर्गाह.

डुर्गाह (डुर्ग + ग्राह्) m. Bdellion RĀGĀN. im ÇKDr.

डुर्गि f. = डुर्गा Ind. St. 2, 191.

डुर्गभि (2. डुष् + गृ^०) adj. schwer zu fassen, — festzuhalten: भीमो न यद्वा दविधाव डुर्गभिः RV. 1, 140, 6.

डुर्गभिश्चन् (डु^० + चन्) adj. so v. a. डुर्यकव्यापन nach Śā.: वृत्रस्य यत्प्रवणे डुर्गभिश्चनो निजगन्ध कन्वैरिन्द्र तन्यतुम् RV. 1, 52, 6.

डुर्गभीप् (von डुर्गभि), डुर्गभीपते schwer zu fassen sein: उत स्म डुर्गभीपते पुत्रे न क्लृप्याणाम् RV. 5, 9, 4.

डुर्गोत्सव (डुर्गो + उत्सव) m. Festtag der Durgā, Titel einer Abhandlung Verz. d. B. H. No. 1177. 1170.

डुर्गोष्ठी (2. डुष् + गो^०) f. eine schlechte Gesellschaft, ein geheimer Bund, Verschwörung RĀGĀ-TAR. 6, 170.

1. डुर्यक (2. डुष् + प्रकृ) m. ein böser (Krankheits-) Dämon Suçr. 1, 374, 19. तन्मन्त्रधूतडुर्यका KĀTHĀS. 17, 130.

2. डुर्यक (wie eben) adj. f. आ schwer zu erobern: डुर्गाणा RAGU. 17, 52. schwer für sich zu gewinnen: देवता KĀTH. 31, 15. लोकचित् KĀTHĀS. 14, 35. schwer zu vollziehen: यज्ञ KĀTH. 31, 15. निग्रह MBh. 12, 775. schwer zu begreifen: आगम Schol. zu KIR. 3, 18.

डुर्ग्राह्य (2. डुष् + ग्रा^०) adj. schwer zu ergreifen, — zu fassen, — festzuhalten: जग्राह तद्धनूरत्वं डुर्ग्राह्यं देवैरपि HARIV. 4315. PAÑKĀT. I. 204. पाणिना (मुष्टिना) वायुः MBh. 3, 4402. 13, 2109. आकाशागतवाहि डुर्ग्राह्यो हि निराश्रयः (अग्निः) 12, 6902. schwer festzunehmen, — gefangen zu nehmen, — sich zu eigen zu machen, — zu gewinnen: डुर्ग्राह्यः केशवो बलात् 3, 4403. °रुह्य R. 2, 39, 22. VARĀH. BRH. S. 101, 13. schwer zu begreifen, — zu ergründen: डुर्ग्राह्या भावतस्तथा । प्राज्ञस्य पुरुषस्येह यथा वाचस्तथा स्त्रियः ॥ MBh. 13, 2225. मरुदेव 724. Davon डुर्ग्राह्य-त् n. nom. abstr.: नृपतिमनसाम् PAÑKĀT. I, 317.

डुर्घट (2. डुष् + घट m. nom. act.) adj. schwer zu Stande zu bringen, schwierig: कार्याणि घटयन्नासीदुर्घटान्यपि क्लृप्या RĀGĀ-TAR. 4, 364. Schol. zu KAP. 1, 46. को न्वर्यो डुर्घट इव भवति BṛĀG. P. 6, 9, 35. डुर्घटत् n. nom. abstr. 7, 13, 58. डुर्घटवृत्ति f. Titel eines Commentars COLEBR. Misc. Ess. II, 72. Verz. d. Oxf. H. 162, b, 10. 11. डुर्घटघातन das Schwierige entfernend, Titel eines Commentars zum Saṃkshiptasāra COLEBR. Misc. Ess. II, 46. Auch डुर्घट schlechtweg als Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 162, b, 10. डुर्घटे रत्नितः UḍḍĀL. zu UṇḍĀS. 2, 57. 3, 160. 4, 1.

डुर्घण (2. डुष् + घन) adj. viell. widerlich dicht an einander gedrängt: पिशाचाः MBh. 10, 455.

डुर्घोष (2. डुष् + घोष) 1) adj. einen widerlichen Laut von sich gebend. — 2) m. Bär RĀGĀN. im ÇKDr.